

מתוך הקדמת המחבר: ועיניכם תראינה בנינים בני כשתילי זתים סביב לשלחנים,
חכמים ונבונים, ובתים מלאים כל טוב, גם עושר גם כבוד לא יסופו מזרעכם

גליון זרע שמשון המבואר

פרשת שלח

אותיות א • ב

דרוש מתוך הספר המסוגל 'זרע שמשון' שחברו הגאון המקובל

האלוקי חסידא קדישא רבנו **שמשון חיים ב"ר**

נחמן מיכאל נחמני זלה"ה

מח"ס 'זרע שמשון' ו'תולדות שמשון'

שחי לפני כ-300 שנה בתקופת האור החיים' ומקום קברו לא נודע

והבטיח שהלומד בחידושויו וספריו יזכה לישועות בבני חיי ומזוני

נלב"ע ו' אלול תקל"ט

דרוש מנוקד ומבואר בתוספת ציונים והארות

יו"ל על ידי מוסדות זרע שמשון

שע"י האיגוד העולמי להפצת תורת זרע שמשון

הוצאת והפצת קונטרס
'זרע שמשון העבואר'

נתרם
לזכות והצלחת

דניאל אורי
בן רג'נה מלכה

שיראה הצלחה וברכה
בלי גבול ובלי עדה בעסקיו
בכל העולם
ויתקיים בו הפסוק
"ופרצת יעה וקדעה"
צפונה ונגבה

לשיתופיות של ברכה בכל עת
מוקד זרע שמשון

ארץ ישראל 02-80-80-500
ארה"ב 347-496-5657

יו"ל ע"י האיגוד העולמי
להפצת תורת
"זרע שמשון"

לקבלת הגליון נא לשלוח למייל:
zera277@gmail.com

ארה"ב

הרב מנחם בנימין פאשקס
ZERA SHIMSHON
C/O B PASKESZ 1645 48 ST
BROOKLYN NY 11204
347-496-5657
mbpaskesz@gmail.com

ארה"ק

הרב ישראל וילברברג
05271-66450

ניתן לשלוח תרומות והנצחות
לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות
והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרבנטיל (17) סניף 635
מספר החשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון,
כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי

וזכות הצדיק ודבריו תורתו הקדושים וכן מכל
צדה וצוקתו, ויושפע על הלומדים ועל המטייעים
בני חיי ומוזני ועל טוב סלה
כהבטחתו
בהקדמת ספריו.

הודעה ובקשה!

השתדלנו להעניק בדבריו רבנו ולבארם כראוי עד הוכן שמשנת ידינו, אולם דבריו רבנו עמוקים מני ים ואין בכוונתנו כלל להתגדר ולומר שהשגנו את עומק דבריו ודעונו, ובדאי לא לקבוע במה שנכתב שזה הפירוש המוחלט בדבריו, ולכן אנו פונים אל כל הלומדים וחי' שבאם תמצאו דברים שאינם כראוי ואינם עולים בקנה אחד עם דברי חז"ל או רבותינו הקדושים, בדאי לא על רבינו הקדוש וז"ע יהיה תלונתכם כי אם עלינו, ובקשתנו שטוהא לטי מהלומדים אשר יכן וימצא פירושים ודרכים יותר ראויים בהבנת דברי רבינו, אא ממנו שמיציאם לדינו כברי שנוכל לתקנם ולשלכם במהירות הבאות, ובוה יהיה חלקו עמנו בזיכוי הדברים.

כמו כן נשמח לקבל הערות והארות לשיפורים מכל סוג שהוא לתועלת הלומדים, וכן באם תמצאו טעות ושגיאה מכל סוג שהוא, אנא תיידעו אותנו על כך ותבואו על הברכה.

פְּרִשְׁת שְׁלַח לך

א

וְגַם לְהַתְפַּלֵּל עָלָיו, וְהָלֹא בַּחֲדָא מְנַיְהוּ סְגִי.

וַיֵּשׁ לֹמֶר, דְּאִיתָא בְּסִפְר הַזֶּהר (פרשת שלח קנח, א) עַל פְּסוּק (שם פסוק ג) 'כִּלְמָם אֲנָשִׁים', כִּלְהוּ וּכְאִין הוּוּ, וְרִישִׁי דְיִשְׂרָאֵל הוּוּ, אֲבָל אֵינּוֹן דְּבִרּוּ לְגִנְרֵיהוּ עֵיטָא בִּישָׂא. אֲמַאי נְטִלוּ עֵיטָא דָּא, אֵלֹא אֲמַרִי, אִי יַעֲלוֹן יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא,

'וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁעַ בֶּן נֹון יְהוֹשֻׁעַ' (במדבר יג, טז), פִּרְשׁ רַשִׁי, יְהוֹשֻׁעַד מַעֲצַת מְרַגְלִים. קִשְׁתָּה, לָמָּה יְהוֹשֻׁעַד, וְהָלֹא אֶפְלוּ אוֹת אַחַת מִן הַשָּׁם, יָכוֹל גַּם בֶּן לְהוֹשִׁיעוּ מַעֲצַת הַמְרַגְלִים. וְעוֹד, שְׁלָפִי הָאֵמֶת לֹא הוֹסִיף לוֹ אֵלֹא הַיּוֹד. וְעוֹד, מַה צֶּרֶךְ לִשְׁנֵי דְבָרִים, הוֹסַפְתָּ הָאוֹת שֶׁל הַשָּׁם,

פסוק 'וַיִּקְרָא מֹשֶׁה וְכוּ' אל נא רפא נא לה' ופירוש רש"י.

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְבֹאֵר

א

יהושע ניצל מהמרגלים בשביל ענותנותו

ה"א ודי היה לו להזכיר רק את האות שהוסיף. וְעוֹד קִשְׁתָּה, מַה צֶּרֶךְ יֵשׁ לִשְׁנֵי דְבָרִים, גַּם הוֹסַפְתָּ הָאוֹת יוֹד שֶׁל הַשָּׁם הַקְדוֹשׁ בְּשֵׁמוֹ שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ, וְגַם לְהַתְפַּלֵּל עָלָיו, וְהָלֹא בַּחֲדָא מְנַיְהוּ סְגִי - דִּי הִיא בְּאַחַד מֵהֶם.²

המרגלים פחדו שבארץ ישראל לא יהיו הם הראשים וַיֵּשׁ לֹמֶר, בַּהֲקֵדָם מַה דְּאִיתָא בְּסִפְר הַזֶּהר (פרשת שלח קנח, א), עַל הַפְּסוּק (שם פסוק ג) 'כִּלְמָם אֲנָשִׁים', כִּלְהוּ וּכְאִין הוּוּ, וְרִישִׁי דְיִשְׂרָאֵל הוּוּ - הַמְרַגְלִים הָיוּ כּוֹלֵם צְדִיקִים, וְרִאשֵׁי יִשְׂרָאֵל הָיוּ, אֲבָל אֵינּוֹן דְּבִרּוּ לְגִנְרֵיהוּ עֵיטָא בִּישָׂא - אֲבָל הֵם נְטִלוּ לְעַצְמָם עֵצָה רַעָה. אֲמַאי נְטִלוּ עֵיטָא דָּא - וְלִמָּה נְטִלוּ עֵצָה זֹר, אֵלֹא אֲמַרִי, אִי יַעֲלוֹן יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא,

דקדוקים בקריאת השם יהושע

כתוב בפסוק (במדבר יג, טז) 'וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁעַ בֶּן נֹון יְהוֹשֻׁעַ', וּפִרְשׁ רַשִׁי, שֶׁבְּקִרְיַת הַשָּׁם 'יְהוֹשֻׁעַ', הַתְּכוּיִן מֹשֶׁה לְהַתְפַּלֵּל עָלָיו, יְהוֹשֻׁעַד מַעֲצַת הַמְרַגְלִים.² וְקִשְׁתָּה, לָמָּה הַזְכִּיר מֹשֶׁה בַּתְּפִילָתוֹ 'יְהוֹשֻׁעַד', שֶׁמִּשְׁמַע, שְׂדוּקָא בִּשְׁתֵּי אוֹתוֹת אֵלֶּה שֶׁל הַשָּׁם יִהְיֶה לוֹ יְשׁוּעָה מִעַצַּת הַמְרַגְלִים, וְהָלֹא אֶפְלוּ אִם הִיא מְזַכֵּר רַק אוֹת אַחַת מִן הַשָּׁם, יָכוֹל גַּם בֶּן לְהוֹשִׁיעוּ מַעֲצַת הַמְרַגְלִים. וְעוֹד יֵשׁ לְהַקְשׁוֹת, שְׁלָפִי הָאֵמֶת לֹא הוֹסִיף לוֹ מֹשֶׁה, אֵלֹא אוֹת הַיּוֹד בַּלְבָּד, וְאִם כֵּן כָּל שֶׁכֵּן שִׁקְשָׁה מִהוּ שֶׁדִּקְדַּק לִמְדָּה לוֹ 'יְהוֹ' יוֹשִׁיעַד מִעַצַּת מְרַגְלִים, שֶׁשֵּׁם זֶה הוּא מֵאוֹת יוֹד וְאוֹת

צִיּוֹנִים וּמִקּוּדוֹת

'יְהוֹשֻׁעַ', הוּא 'יְהוֹשִׁיעַד' וְכוּ', וְכֵאלֹא אֲמַר, וּתְפַלֵּל מֹשֶׁה עַל הוֹשֻׁעַ, יְהוֹשִׁיעַד, שִׁוְשִׁיעֵנו ה' יִתְבָּרַךְ מִעַצַּת הַמְרַגְלִים. עַפְ"י הָרִאשִׁים. ג. רֹאה מַה שֶׁכָּתַב בּוֹה בְּאוֹר הַחַיִּים שֵׁם. ד. לְשׁוֹן הַפְּסוּק, 'וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּאָרָן עַל פִּי ה' כִּלְמָם אֲנָשִׁים

א. לְשׁוֹן הַפְּסוּק, 'אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר שְׁלַח מֹשֶׁה לְחַזֵּר אֶת הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁעַ בֶּן נֹון יְהוֹשֻׁעַ'. ב. מִקּוּר דְּבִרֵי רַשִׁי הוּא בְּגִמְרָא (סוּטָה לז, ב). וּלְפִי זֶה, פִּירוּשׁ 'וַיִּקְרָא' הוּא מִלְשׁוֹן תְּפִילָּה, כְּמוֹ 'וַיִּקְרָא שֵׁם אֲבִרָם בְּשֵׁם ה'' (בְּרֵאשִׁית יג, ד). וְהַנּוֹטְרִיקוֹן שֶׁל

לְהִיּוֹת רָאשִׁים, מִשּׁוּם הָכִי, לָרְמוֹז עַל זֶה, הוֹסִיף אוֹת אַחַת מֵהַשֵּׁם, וּנְצַמְרָפָה עִם אוֹת רִאשׁוֹנָה שֶׁל 'הוֹשִׁיעַ', שֶׁהִיא ה"א, וְאָמַר י"ה יוֹשִׁיעֵךְ. כְּלוּמַר, רָאוּי הוּא שֶׁהַשֵּׁם יוֹשִׁיעֵךְ, לְפִי שֶׁהָיָה עָנּוּ, כְּדִי שֶׁלֹּא יִחָטֵא כְּמוֹ הֵם. וְזוֹ אֵינָה תַּפְלָה מִמֶּשֶׁ, אֲלָא שְׁנֵאֲרִית כְּמוֹ תַּפְלָה, וּבִאֲמַת אֵינָה אֲלָא טַעֲנָה בְּהִכְרַת, כְּדִי לְקַבֵּל עֲזָרוֹ מִקֹּדֶשׁ.

נִתְעַבַּר אָנּוּ מִלְמִיּהוּי רִישִׁין, וַיִּמְנִי מִשָּׁה רִישִׁין אַחֲרָנִין, דְּהָא אָנּוּ זָכִינְן בְּמַדְבָּרָא לְמִיּהוּי רִישִׁין, אֲבָל בְּאַרְעָא לֹא נִזְבִּי, ע"כ"ל.

וּבְתַבּוּ הַמִּקְבָּלִים (כנפי יונה חלק ג סימן מט), שֵׁשֶׁם י"ה אֵינּוּ שׁוֹרָה עַל בַּעֲלֵי גֵאוּהָ, דְּגֵאוּהָ בְּגִימַטְרִיא י"ה'. וְהוֹאִיל שֶׁאֵלּוּ הָאֲנָשִׁים חָטְאוּ מִחַמַּת הַגֵּאוּהָ, שְׁנַתִּירָאוּ שִׁיעֲבִירוּ מֵהֶם הַגְּדֵלָה

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמִּבְאָר

יִשְׂרָאֵל יַעֲבִירוּ מֵהֶם אֶת הַגְּדֵלָה לְהִיּוֹת רָאשִׁים, כַּמְבוּאָר בְּזוּהַר שֶׁהוּבָא לְעֵל, מִשּׁוּם הָכִי, כְּדִי לָרְמוֹז עַל זֶה, הוֹסִיף לוֹ מִשָּׁה לִיהוֹשֻׁעַ אוֹת אַחַת מֵהַשֵּׁם - שֶׁהִיא ה"ו, וְנְצַמְרָפָה אוֹתָהּ אֶת יו"ד, עִם הָאוֹת הַרִאשׁוֹנָה שֶׁל 'הוֹשִׁיעַ', שֶׁהִיא ה"א, וְאָמַר לוֹ י"ה - שֶׁהוּא הַשֵּׁם שֶׁשׁוּרָה עַל הַעֲנוּיִם, יוֹשִׁיעֵךְ, כְּלוּמַר, רָאוּי הוּא שֶׁהַשֵּׁם זֶה יוֹשִׁיעֵךְ, לְפִי שֶׁהָיָה - יְהוֹשֻׁעַ עָנּוּ וְשׁוּרָה עֲלֵיו שֶׁם זֶה, כְּדִי שֶׁלֹּא יִחָטֵא כְּמוֹ הֵם. וְזוֹ אֵינָה תַּפְלָה מִמֶּשֶׁ, אֲלָא שְׁנֵאֲרִית כְּמוֹ תַּפְלָה, וּבִאֲמַת אֵינָה אֲלָא טַעֲנָה בְּהִכְרַת - שֶׁמִּחַמַּת עֲנוּתוֹתָיו יִכּוֹל לְשִׁרֹת עֲלֵיו שֶׁם י"ה, כְּדִי שֶׁיִּהְיֶה רָאוּי לְקַבֵּל עֲזָרוֹ שֶׁל הַקִּבְ"ה מִקֹּדֶשׁ לְהַנְצִל מֵהַחֲטָא'.

נִתְעַבַּר אָנּוּ מִלְמִיּהוּי רִישִׁין - אֲלָא שֶׁאֲמַרְנוּ, אִם יִכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לָאָרֶץ, יַעֲבִירוּ אוֹתָנוּ מִלְהוֹת רָאשִׁים, וַיִּמְנִי מִשָּׁה רִישִׁין אַחֲרָנִין - וּמִשָּׁה יִמְנָה רָאשִׁים אַחֲרִים, דְּהָא אָנּוּ זָכִינְן בְּמַדְבָּרָא לְמִיּהוּי רִישִׁין, אֲבָל בְּאַרְעָא לֹא נִזְבִּי - כִּי אֲנִי זָכִינְנוּ לְהִיּוֹת רָאשִׁים רַק בְּמַדְבָּר, אֲבָל בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל לֹא נִזְכָּה לַכֹּךְ, ע"כ"ל.

יֵישׁ לְהַקְדִּים עוֹד, מֵה שֶׁתַּבּוּ הַמִּקְבָּלִים (כנפי יונה חלק ג סימן מט), שֵׁשֶׁם י"ה אֵינּוּ שׁוֹרָה עַל בַּעֲלֵי גֵאוּהָ, דְּגֵאוּהָ הוּא בְּגִימַטְרִיא י"ה'.

וְהוֹאִיל שֶׁאֵלּוּ הָאֲנָשִׁים - הַמֵּרְגָּלִים, חָטְאוּ מִחַמַּת הַגֵּאוּהָ, שְׁנַתִּירָאוּ שִׁבְאָרֶץ

צִיּוֹנִים וּמִקּוּדוֹת

לְהַקְבִּ"ה, כִּי עֲלֵיו נִאֲמַר (תהלים צג, א) י'ה מֶלֶךְ גְּאוּהָ לְבַשׁ כְּנוֹזָר, וְכִשְׁהָאֲדָם מִתְגַּאֵה לְמַטָּה גּוֹרֵם פָּגַם לְמַעַל וְכו'. וְעֵינֵן עוֹד בְּכַפֵּי דֹר לְהַחֲיוֹת"א (פְּרִשְׁת נח, אוֹת ו). וְכִזָּה מִתּוֹרֶץ הֵן מֵה שֶׁהִקְשָׁה רַבִּינוּ לְמָה הִזְכִּיר מִשָּׁה בְּדַבְּרֵינוּ שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת מֵהַשֵּׁם וְהִלָּא בָּאוֹת אַחַת יִכּוֹל לְהוֹשִׁיעַ, וְהֵן שְׁלֹפִי הָאֲמַת לֹא הוֹסִיף רַק אוֹת אַחַת. שֶׁאֵין הָכִי נִמְי הוֹסִיף לוֹ בְּשִׁמּוֹ רַק אוֹת אַחַת, אֶת הָאוֹת יו"ד, וְצִירְפָּה לְאוֹת ה"א שֶׁבְּשִׁמּוֹ שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ, כְּדִי שֶׁיִּהְיֶה צִירּוֹף שֶׁם י"ה שֶׁזֶּה שֵׁם שְׁשׁוּרָה רַק עַל הַעֲנוּיִם וְהוֹצִירָךְ בְּדוּקָא לְשֵׁם זֶה כְּדִי לְרַמּוֹז עַל טַעֲנָתוֹ שֶׁבְּהִכְרַת צִירֶץ יְהוֹשֻׁעַ לְקַבֵּל עֲזָרוֹ מִקּוּדֵשׁ מִכִּיּוֹן שֶׁהוּא עָנּוּ. וְכֵן גַּם לֹא קִשָּׁה לְמָה הוֹצִירָךְ לְשֵׁנִי עֲנִינִים, הוֹסַפְתָּ הַשֵּׁם וְתַפִּילָה, לְפִי שֶׁבִּאֲמַת לֹא הִיתָה שֵׁם תַּפִּילָה גְּמוּרָה, אֲלָא שֶׁעָשָׂה הַצִּירּוֹף לְרַמּוֹז שֶׁמּוֹכַר לְקַבֵּל עוֹד וְסוּיעַ מִחַמַּת הַעֲנוּהָ שָׁבוּ.

רָאשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הָמָּה'. ה. לְשׁוֹן הַכְּנַפִּי יוֹנָה, לְהַסִּיר הַגֵּאוּהָ, צִירֶץ שִׁיכִינָן בְּשֵׁם י"ה מֶלֶךְ, כִּזָּה, יו"ד ה"ה, כִּי פְּשׁוּטָה י"ה עוֹלָה ט"ו, וּמִלּוּי שֶׁל יו"ד ה"ה עוֹלָה ט"ו, וּמִלֵּת גֵּאוּהָ עוֹלָה נִמִּי ט"ו, וְהָאֲדָם שִׁישׁ לוֹ גֵּאוּהָ, מִפְּרִיָהּ וּמִסְלַק שֶׁם י"ה מִמֶּנּוּ, וְכִזָּה נּוֹתֵן כַּח לְקַלִּיפּוֹת, שִׁיְהִיָּה לְהֵם אַחִיזָה בְּאוֹתִיּוֹת ו"ה, שֶׁנִּסְתַּלַּק שֶׁמִּירְתּוֹ. וּבִכְסָף נִבְחַר (פְּרִשְׁת שְׁלַח) הִבִּיא כֵּן בְּשֵׁם חֲכָמִי אֲמַת (הוֹבֵאוּ דְּבָרֵינוּ בְּהַעֲרָה לְהִלָּן). וְרָאָה בְּשַׁעֲרֵי רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ לְמַהֲרָיו (תִּיקוֹן ז), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, תִּיקוֹן הַגֵּאוּהָ, וּבְתַחֲלִילָה נִבְחַר מֵהוּ הַפָּגַם שֶׁלָּהּ וְהִיכֵן אַחִיזָתָהּ. דַּע, כִּי הַגֵּאוּהָ מְקוּמָה בְּשֵׁם י"ה, שֶׁהוּא שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת הַגְּבוּהִים שֶׁבְּשֵׁם הַהוּ"ה וְכו', וְהִנֵּה הִיא גֵּאוּהָ כְּפֹלָה, הָאֲחַת - הִיא בְּשֵׁם י"ה פְּשׁוּטָה שֶׁהוּא בְּגִימַטְרִיא גֵּאוּהָ, וְהַשְּׁנִית - הִיא בְּאוֹתִיּוֹת מִלּוּי שֶׁם י"ה בְּהַחֲיוֹן שֶׁהֵם וד"ה שֶׁגַם הֵם בְּגִימַטְרִיא גֵּאוּהָ וְכו'. וְהִנֵּה לֹא יֵאֵתָה הַגֵּאוּהָ אֲלָא

עֲזִיאל (שם יג, טו) מְסִיעֵנו, 'וכִּד חָמָא מִשָּׁה עֲנוּתָנוּתָה, קָרָא מִשָּׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּר נֹון יְהוֹשֻׁעַ', עכ"ל. וְעִין עוֹד מִזֶּה לְעִיל בְּפִרְשֵׁת לך לך (סוף אות י) עַל פֶּסוּק (בראשית יב, ח) 'וַיָּט אֶהְלֵה' וכו'.

וְעוֹד יֵשׁ לֹמֵר בְּתֵרוּץ קִשִּׁית הַמְּפִרְשִׁים, לָמָּה הַתְּפִלָּל מִשָּׁה עַל יְהוֹשֻׁעַ וְלֹא עַל כָּלָב. דְּקִשְׂיָא מַעֲיָקְרָא לִיתָא, דְּמֵאֵי אוֹלְמִיָּה דְּכָלָב

וְהַשְׁתָּא נִיחָא, שֶׁהַתְּפִלָּל עַל יְהוֹשֻׁעַ וְלֹא עַל כָּלָב. דְּבִשְׁלָמָא יְהוֹשֻׁעַ הָיָה מְחֻזָּק בּוֹ שֶׁהָיָה עָנוּ, דְּכִתִּיב (שמות לג, יא) 'וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נָעַר לֹא יָמִישׁ' וכו', וּבִנְדָאֵי שֶׁהָיָה מְתַדַּבֵּק בְּדַרְכֵי רַבּוֹ, דְּכִתִּיב בִּיה (במדבר יב, ג) 'וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנוּ מְאֹד'. אָבֵל בְּכָלָב לֹא הָיָה מִשָּׁה כָּל כֶּךָ מְחֻזָּק בּוֹ, וּמִשּׁוּם הָכִי לֹא הַתְּפִלָּל עָלָיו. וְהַכְּתוּב שֶׁל יוֹנָתָן בֶּן

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבָאָר

מִשָּׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן נֹון יְהוֹשֻׁעַ, תִּירָגַם 'וכִּד חָמָא מִשָּׁה עֲנוּתָנוּתָה - וכֹאשֶׁר רָאָה מִשָּׁה עֲנוּתָנוּתוֹ, קָרָא מִשָּׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּר נֹון יְהוֹשֻׁעַ, עכ"ל - הִרִי שִׁיְהוֹשֻׁעַ זֹכֶה, לְשִׁינוֹ שְׁמוֹ, רַק בְּזִכּוֹת מִידַת הָעֲנוּה שְׁלוֹ". וְעִין עוֹד בְּמָה שֶׁכְּתַבְנוּ מִזֶּה, לְעִיל בְּפִרְשֵׁת לך לך (סוף אות י), עַל הַפֶּסוּק (בראשית יב, ח) 'וַיָּט אֶהְלֵה' וכו'.

רק על יהושע היה שייך להתפלל - מחמת שהיה ענו

וְעוֹד יֵשׁ לֹמֵר בְּתֵרוּץ קִשִּׁית הַמְּפִרְשִׁים, לָמָּה הַתְּפִלָּל מִשָּׁה רַק עַל יְהוֹשֻׁעַ, וְלֹא הַתְּפִלָּל גַּם עַל כָּלָב. דְּקִשְׂיָא מַעֲיָקְרָא לִיתָא - קוּשִׁיָּא זֹו, אִינֵה קֶשֶׁה כִּלְל אִפִּילוּ מִתְחִילָתָה, שֶׁהִרִי אֲדַרְבָּה, יֵשׁ לְהַקְשׁוֹת עַל שִׁטַּת הַמְּפִרְשִׁים, דְּמֵאֵי אוֹלְמִיָּה - מֵהוּ חֲזָקוֹ וּמַעֲלָתוֹ דְּכָלָב, יוֹתֵר

בְּזִכּוֹת הָעֲנוּה זֹכֶה יְהוֹשֻׁעַ לְהוֹסֵפֶת הָאוֹת וּשְׁמִשָּׁה יִתְפַּלֵּל עָלָיו וְהַשְׁתָּא נִיחָא, מֵה שֶׁקֶשֶׁה לָמָּה מִשָּׁה הַתְּפִלָּל רַק עַל יְהוֹשֻׁעַ וְלֹא עַל כָּלָב. דְּבִשְׁלָמָא יְהוֹשֻׁעַ, הָיָה מִשָּׁה מְחֻזָּק בּוֹ שֶׁהָיָה עָנוּ, דְּכִתִּיב (שמות לג, יא) 'וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נָעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֶהָל', כְּלוּמֵר, מִתּוֹךְ אֵהְלוּ שֶׁל מִשָּׁה^ט, וְאִם כֵּן בִּנְדָאֵי שֶׁהָיָה מְתַדַּבֵּק בְּדַרְכֵי מִשָּׁה רַבּוֹ, דְּכִתִּיב בִּיה (במדבר יב, ג) 'וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנוּ מְאֹד'. וְלִכְּן, הִיָּה רֹאשִׁי לְחֹל עָלָיו שֶׁם 'יֵה' וְהִיָּה לְמִשָּׁה טַעֲנָה שְׂרָאוֹי הוּא לְעוֹר וּסִיוֹעַ. אָבֵל בְּכָלָב לֹא הָיָה מִשָּׁה כָּל כֶּךָ מְחֻזָּק בּוֹ שֶׁהוּא עָנוּ, וּמִשּׁוּם הָכִי לֹא הַתְּפִלָּל עָלָיו, וְלֹא הוֹסִיף עָלָיו הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ. וְהַכְּתוּב - הַתִּירָגוּם שֶׁל יוֹנָתָן בֶּן עֲזִיָּאל (שם יג, טז) מְסִיעֵנוּ לְפִירּוֹשׁ זֶה, שֶׁעַל הַפֶּסוּק 'וַיִּקְרָא

צִיּוֹנִים וּמִקּוּדוֹת

עֲנוּתָנוּתָה קָרָא לְהוֹשִׁיעַ בֶּן נֹון יְהוֹשֻׁעַ, וְקֶשֶׁה, הֵיאֵךְ קָאֵמֵר בְּשִׁבְלִי שְׁחָמִי עֲנוּתָנוּתָה קִרְאוּ יְהוֹשֻׁעַ, מֵאִי עִיִּין זֶה הַשֵּׁם לְעֲנוּתָנוּתָה לְקִרְאָה לּוֹ שְׁמוֹ 'יְהוֹשֻׁעַ'. וְנִרְאֵה, דְּמִצִּינוּ בְּכַתְבֵי חֲכָמֵי אֲמַת דְּשֵׁם שֶׁל י"ה אִינוּ שׁוֹרָה עַל שׁוּם אִדָּם שִׁישׁ לוֹ גְּאוּהָ, לִכְךָ אָמַר וְכִד חָמִי עֲנוּתָנוּתָה שֶׁהוּא עֲנוּי, וְאִם הוּא עֲנוּי כְּדָאֵי הוּא לְהַשְׁרִית עָלָיו שֶׁם שֶׁל י"ה, לִכְךָ קִרְאוּ יְהוֹשֻׁעַ. יב. שֶׁם בִּיאָר רַבִּינוּ, שִׁמְשָׁה לֹא חָשַׁשׁ כָּל כֶּךָ עַל שֶׁאֵר הַמְּרַגְלִים, לְפִי שִׁידַע שֶׁגַּם אִם יִחְסְאוּ וְלֹא יִכְנָסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יִקּוּמוּ בְּנֵיהֶם תַּחְתֵּיהֶם וְיִכְנָסוּ לְאֶרֶץ בְּמִקּוּמָם. אָבֵל עַל יְהוֹשֻׁעַ חָשַׁשׁ בְּמִיּוּחַד, לְפִי שִׁידַע שֶׁנִּגְזַר עָלָיו לְמוֹת בְּלִי בָנִים, וְאִם לֹא יִזְכֶּה לְהַכְנֵס לְאֶרֶץ, לֹא יִהְיֶה לוֹ שֵׁם בְּאֶרֶץ, וְעִי"ש.

ז. לְהִלֵּן מִבֵּיא רַבִּינוּ קוּשִׁיָּא זֹו בְּשֵׁם הַמְּפִרְשִׁים, וְכִךְ הִקְשׁוּ בְּעוֹר אִרְיָה, כְּלִי יָקָר, וְעוֹד מְפִרְשֵׁי הַתּוֹרָה. ח. לְשׁוֹן הַפֶּסוּק, 'וְדָבָר ה' אֵל מִשָּׁה פָּנִים אֵל פָּנִים פֹּאשֶׁר יְדָבָר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נָעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֶהָל. ט. כְּמִבּוֹאֵר בְּגִמְרָא (תּוֹמָרָה טז, א), שֶׁכֵּךְ אָמַר לוֹ יְהוֹשֻׁעַ לְמִשָּׁה, אָמַר לוֹ, רַבִּי, כְּלוּם הִנַּחְתִּיךְ שַׁעֲהָ אַחַת וְהִלַּכְתִּי לְמִקּוּם אַחֵר, לֹא כִךְ כְּתַבְתָּ בִּי 'וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון נָעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֶהָל'. י. לְשׁוֹן הַפֶּסוּק, 'וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנוּי מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה'. יא. וְכֵן כָּתַב בְּכִסְף נִבְחָר (בְּפִרְשֵׁתִינוּ), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, אִיתָא בְּתִירָגוּם יוֹנָתָן, וְכִד חָמִי מִשָּׁה

יִתְּהַפְּכוּ לְהֵרַע, וְכָלֵב נָמִי אֶפְשָׁר שִׁיְהִיָּה בְּמוֹהֶם. וּבִעֵינֵי מֹשֶׁה הָיוּ אִזּוּ כָּלֵם בְּשָׂרִים, דָּאִי לָאוּ הָכִי לֹא הָיָה שׁוֹלְחָם כָּלָל. אֲלֵא שְׂאָף עַל צַד הַסֶּפֶק רָצָה לְתַמְךְ יְדֵי יְהוֹשֻׁעַ בְּתַפְלָה נִצָּחַת, שְׁמֵן הַשָּׂמִים לֹא יִנְיָחוּהוּ לְהִיּוֹת נִסָּת בַּעֲצָתָם, אִם יָבֹאוּ לְכָלֵל עֲצָה רָעָה, הוֹאִיל שֶׁהִיָּה עֲנוּ, כַּנִּל.

מִשָּׂאֵר הַמְּרַגְלִים, שֶׁהָרִי בְּאוֹתָהּ שְׁעָה בָּלֵם הָיוּ בְּשָׂרִים, וְאִם הָיָה מִתְּפַלֵּל עַל כָּלֵב, כָּלֵב הָיָה לוֹ לְהִתְפַּלֵּל נָמִי עַל בָּלֵם, שֶׁה' יִצִּילֵם מִהַחֲטָא וּמִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת. אֲלֵא וְדָאִי צָרִיד לֹמַר, שֶׁתַּפְלָה זֹו לֹא שְׂיִיכָא, מִשּׁוּם שֶׁכָּל אָדָם יֵשׁ לוֹ בְּחִירָה וְרָצוֹן. וְאִין הָכִי נָמִי, שְׁמֹשֶׁה הָיָה מִתְּנִירָא פֶּן בָּלֵם, אִזּוּ רָבִם, אִזּוּ מִקְצָתָם,

זרע שמשון המבאד

לְהֵרַע, וְכָלֵב נָמִי אֶפְשָׁר שִׁיְהִיָּה בְּמוֹהֶם, אֲלֵא שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ יְכוּלָּת לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם שֶׁלֹּא יִתְהַפְּכוּ לָרַע. וּבִעֵינֵי מֹשֶׁה הָיוּ אִזּוּ בָּלֵם בְּשָׂרִים, דָּאִי לָאוּ הָכִי לֹא הָיָה שׁוֹלְחָם כָּלָל. אֲלֵא שְׂאָף עַל צַד הַסֶּפֶק שְׂמָא יִתְהַפְּכוּ לְהֵרַע, רָצָה לְתַמְךְ אֶת יְדֵי יְהוֹשֻׁעַ בְּתַפְלָה נִצָּחַת, שְׁמֵן הַשָּׂמִים לֹא יִנְיָחוּהוּ לְהִיּוֹת נִסָּת בַּעֲצָתָם אִם יָבֹאוּ לְכָלֵל עֲצָה רָעָה מִחֲמַת גְּאוּתָם, הוֹאִיל שֶׁהִיָּה עֲנוּ, כַּנִּל, שֶׁשֶׁם יִיָּה שְׁשׁוּרָה עֲלֵיו יְכוּל לְהוֹשִׁיעַ אוֹתוֹ וּלְהִצִּילוֹ.

מִשָּׂאֵר הַמְּרַגְלִים, שֶׁהָרִי בְּאוֹתָהּ שְׁעָה בָּלֵם הָיוּ בְּשָׂרִים, וְאִם הָיָה מִתְּפַלֵּל עַל כָּלֵב, הָיָה לוֹ לְהִתְפַּלֵּל נָמִי עַל בָּלֵם, שֶׁה' יִצִּילֵם מִהַחֲטָא וּמִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת.

אֲלֵא וְדָאִי צָרִיד לֹמַר, שֶׁתַּפְלָה זֹו לֹא שְׂיִיכָא כָּלֵל לְהִתְפַּלֵּל אוֹתָהּ, מִשּׁוּם שֶׁכָּל אָדָם יֵשׁ לוֹ בְּחִירָה וְרָצוֹן, וְאִין שְׂיִיךְ לְהִתְפַּלֵּל שִׁיבְחָר בְּטוֹב^ט. וְאִין הָכִי נָמִי, יִתְכֵּן שְׁמֹשֶׁה הָיָה מִתְּנִירָא פֶּן בָּלֵם - כָּל הַמְּרַגְלִים, אִזּוּ רָבִם, אִזּוּ אִפִּילוּ רַק מִקְצָתָם, יִתְהַפְּכוּ

ציונים ומקורות

בתרגום המיוחס ליונתן, תרגם וכד חמא משה ענותנותיה קרא ליה וכו'. ודשו ביה רבים, ענוה מאן דכר שמה הכא. ועוד יש לחקור, דמה ראה משה רבינו ע"ה להתפלל על יהושע. ותו, השתא דנחית להתפלל, יתפלל על כולם. ותו יש להבין לשון רבותינו ז"ל שאמרו, דמשה רבינו ע"ה אמר לו י"ה יושיעך מעצת מרגלים, וצריך לדעת מאי איירא שם י"ה דנקט. ותו, מה הלשון "יושיעך מעצת מרגלים", הוה ליה למימר "י"ה יצילך מן החטא. ואפשר לומר, בהקדים מה שכתבתי בכמה דוכתי בשם הרב החסיד מהר"ר אברהם הלוי ברוכים ז"ל, דמי שהוא עניו אין הפלוני [ס-ס] שולט בו. וכבר נודע, דשר עמלק הוא הפלוני [הס-מ]. ואפשר, שזה טעם שבחר משה ליהושע להלחם בעמלק, דידע שהוא עניו באמת, ואין שר עמלק שולט בו. והומן שהלכו המרגלים, הוא זמן שליטת פלוני [הס-מ] כמו שכתבתי לעיל אות ה' בשם הרב הקדוש מהר"ש מאסטרפולי ז"ל. גם במקום אחר כתבנו משם רבינו האר"י זצ"ל, דמי שיש לו גאווה פוגם בשם י"ה. ויען הדבר ידוע דמרוכבה מידה טובה, נראה דמי שהוא ענו, שם י"ה עזרו ומגיניו. ובזה ניישב החקירות הנזכרות, דהשתא לעיקר עון המרגלים, קים ליה למשה רבינו

יג. כמו שכתב רש"י, 'כולם אנשים', כל אנשים שבמקרא לשון חשיבות, ואותה שעה כשרים היו. יד. הכלי יקר והגור אריה הקשו למה התפלל על יהושע ולא על כלב, ועל זה מתרץ רבינו בתירוצו הקודם, שמשום שיהושע היה עניו היה יכול להתפלל ולבוא בטענה שיהיה לו סיוע מחמת שם י"ה, ולא על כלב. וכאן מוסיף רבינו שבאמת אין להקשות כלל מדוע לא התפלל גם על כלב כפי שהקשו הם, משום שאין סיבה וטעם שיתפלל על כלב יותר משאר המרגלים, ואדרבה הלא כולם היו בתחילה צדיקים ואף על יהושע לא הוצרך להתפלל, ואף אם היה לו קצת חשש שמה יתהפכו לרע, כולם שוים לענין זה, והטעם שלא התפלל משום שלא שייך תפילה לענין זה שהרי לכל אחד יש בחירה, אלא שאצל יהושע מחמת ענוותנותו היה לו למשה טענה ניצחת לעורר שמן השמים לא יניחוהו לחטא. וזו. ראה במהרש"א (ח"א ברכות י, א ד"ה חטאים) ובמפרשים שדנו בענין זה אי שייך להתפלל על אחרים שישוּבו בתשובה, וראה בהרחבה בשו"ת מעיל צדקה (סימן ז) ועוד. וזו. וזה לשון הפני דוד להחיד"א (פרשת שלח אות יד), 'ויקרא משה להושע בן נון יהושע',

לְתַקֵּן אוֹתָם וְלֹא יִחָטְאוּ, וְעַם כָּל זֶה, לֹא הוּעִיל כָּלֹם וְכו'. אָמֵנָּה, לְוִי נִתְגַּלְגַּל בִּיהוֹשֻׁעַ, כִּי שָׁבַט לְוִי לֹא שָׁלַח מְרַגֵּל, בִּיּוֹן שְׂאִין לוֹ חֶלֶק בְּאֶרֶץ וְכו', עכ"ל בְּקִצְרוֹ. וּמִעֲתָהּ, הוּאִיל שֶׁנִּשְׁמַת לְוִי הִיָּתָה רֹאשׁ שְׁבִטוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שִׁפִּיר עֵבֶד לַהֲיוֹת מִקְפִּיד עָלָיו יוֹתֵר מֵעַל אֲחֵרִים, וְלִיכָא מִשְׁוֹא פָּנִים כָּלֵל, מִפְּנֵי שֶׁעֲתָהּ הוּא דְּבַר הַנּוֹגֵעַ לְעֲצֻמוֹ מִמֶּשׁ.

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמִּבְאָר

הוּעִיל כָּלֹם וְכו'. אָמֵנָּה, לְוִי נִתְגַּלְגַּל בִּיהוֹשֻׁעַ, כִּי שָׁבַט לְוִי לֹא שָׁלַח מְרַגֵּל, בִּיּוֹן שְׂאִין לוֹ חֶלֶק בְּאֶרֶץ וְכו', עכ"ל בְּקִצְרוֹ.

וּמִעֲתָהּ, הוּאִיל שֶׁנִּשְׁמַת לְוִי שֶׁהִתְעַבְרָה בִּיהוֹשֻׁעַ הִיָּתָה רֹאשׁ שְׁבִטוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שִׁפִּיר עֵבֶד לַהֲיוֹת מִקְפִּיד עָלָיו יוֹתֵר מֵעַל אֲחֵרִים לְהִתְפַּלֵּל עָלָיו שִׁנְצֵל מִהַחֲטָא, וְלִיכָא מִשְׁוֹא פָּנִים כָּלֵל - בְּמֵה שֶׁלֹּא הִתְפַּלֵּל עַל הָאֲחֵרִים, מִפְּנֵי שֶׁעֲתָהּ הוּא דְּבַר הַנּוֹגֵעַ לְעֲצֻמוֹ מִמֶּשׁ - שְׁלִי רֹאשׁ הַשְּׁבִט שֶׁלּוֹ הִתְעַבֵּר בִּיהוֹשֻׁעַ בֶּן נוֹן".

צִיּוֹנִים וּמִקְדּוֹת

נְשִׂאִים, כְּדִי לְחַזֵּק אוֹתָם שֶׁלֹּא יִחָטְאוּ, וְעַם כָּל זֶה לֹא הוּעִיל כֹּאשֶׁר נִבְאָר. וְלֹזֶה אִמֵּר הַשִּׁי"ת (בַּמְדַּבֵּר יג, ב) 'וַיִּתְּנוּ אוֹתָם אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמֶּשׁ, כִּי הֵם הֵי"ב שְׁבִטִים, לָהֶם אֲנִי נֹתֵן אֶת הָאֶרֶץ עֲתָה בְּסוּד הָעֵיבוֹר, שֶׁנִּתְעַבְּרוּ בִּי"ב אֱלֹהִים. לִכֵּן שִׁנְיָה כֹּאֵן בִּאִמְרוֹ 'רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל', וְלֹא אִמֵּר 'אֶלְפִּי', כִּי הֵלֵא אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲצֻמָּן, אוֹתָם הָרֹאשִׁים שֶׁהֵם יי"ב שְׁבִטִים עֲצֻמָּן. אִמֵּנָּה לְוִי לֹא הִיָּתָה מְרַגֵּל, כִּי הֵלֵא לֹא צָרִיךְ לְוִי חֶלֶק וְנִחַלָּה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְהֵנָּה מְצִינֵנוּ יוֹסֵף שֶׁנִּחַלֵּק לְשֵׁנֵי שְׁבִטִים, מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם, וְלִכֵּן הוֹצֵרֵךְ שְׁלֹוֹ עֲצֻמוֹ יִתְגַּלְגַּל בִּאֶחָד מֵאֱלֹהִים. וְאִמֵּנָּה בְּרֹאוֹת מֹשֶׁה דְּבַר זֶה, רֹאשׁ בְּרִיעָתוֹ לַהֲיוֹת יְהוֹשֻׁעַ תְּלִמִּידוֹ, שֶׁלֹּא יִשְׁכַּל דְּבַרְכּוֹ. וְלִכֵּן נִתְפַּלֵּל עָלָיו, וְאִזְ נִתְעַבֵּר בּוֹ נִשְׁמַת לְוִי, וְזֶה סוּד 'וַיִּקְרָא מֹשֶׁה' וכו'. לִכֵּן תִּמְצָא, כִּי בְּמִטָּה מְנַשֶּׁה כְּתִיב (שִׁם פִּסְקוֹ יא) 'לְמִטָּה יוֹסֵף, וּבְמִטָּה אֶפְרַיִם לֹא כְּתִיב 'לְמִטָּה יוֹסֵף', כִּי בְּגִלְגָּל לְוִי הִיָּתָה, אֲךָ גִּלְגָּל יוֹסֵף הִיָּתָה בְּמִנְשָׁה. יח. תְּמִצִּית הַדְּרוֹשׁ: א. מֹשֶׁה הוֹסִיף אוֹת יו"ד לְהוֹשֻׁעַ, כְּדִי שֶׁתִּצְטָרֵף לְאוֹת ה' וְהִיָּתָה הַצִּירּוֹף שֶׁל שֵׁם יי"ה,

וְעוֹד יֵשׁ לוֹמֵר בְּתֵרוֹן קִשְׁיוֹת הַמִּפְרָשִׁים, דְּלִמָּה הִתְפַּלֵּל מֹשֶׁה עַל יְהוֹשֻׁעַ וְלֹא עַל הָאֲחֵרִים, שֶׁה' יִצִּילָם מִיָּצֵר הָרַע, וְנִרְאָה מִשְׁוֹא פָּנִים בְּדָבָר. דְּאִיתָא בְּסִפְר זֶרַע בְּרַךְ (פְּרִשְׁת שֶׁלֹּא רֹאשׁוֹן ד"ה וּבְסִפְר) בְּשֵׁם הָאֶרֶץ יי"ה זֶלַח"ה (לִיקוּטֵי תוֹרָה פְּרִשְׁת שֶׁלֹּא), שֶׁעֲתָה בְּכִנְיָסְתָם לְאֶרֶץ, רָצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּתְעַבֵּר בְּאֱלֹו יי"ב נְשִׂאִים נְשִׁמוֹת יי"ב שְׁבִטִים, כְּדִי

נִשְׁמַת לְוִי הִתְעַבְרָה בִּיהוֹשֻׁעַ וְלִכֵּן הִתְפַּלֵּל מֹשֶׁה עָלָיו

וְעוֹד יֵשׁ לוֹמֵר בְּתֵרוֹן קִשְׁיוֹת הַמִּפְרָשִׁים, דְּלִמָּה הִתְפַּלֵּל מֹשֶׁה רַק עַל יְהוֹשֻׁעַ וְלֹא עַל הָאֲחֵרִים, שֶׁה' יִצִּילָם מִיָּצֵר הָרַע, וְהִרִי זֶה נִרְאָה, כֹּאִילוֹ יֵשׁ מִשְׁוֹא פָּנִים בְּדָבָר. דְּאִיתָא בְּסִפְר זֶרַע בְּרַךְ (פְּרִשְׁת שֶׁלֹּא רֹאשׁוֹן ד"ה וּבְסִפְר) בְּשֵׁם הָאֶרֶץ יי"ה זֶלַח"ה (לִיקוּטֵי תוֹרָה פְּרִשְׁת שֶׁלֹּא), שֶׁעֲתָה בְּכִנְיָסְתָם לְאֶרֶץ, רָצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּתְעַבֵּר בְּאֱלֹו יי"ב הַנְּשִׂאִים, הַנְּשִׁמוֹת שֶׁל הֵי"ב שְׁבִטִים - בְּנֵי יַעֲקֹב אֲבִינּוּ, כְּדִי לְתַקֵּן אוֹתָם וְלֹא יִחָטְאוּ, וְעַם כָּל זֶה, לֹא

דִּיהוֹשֻׁעַ יִצְלִיחַ, מֵאַחֵר שֶׁהוּא עֲנִי וְאִין הַפְּלוּנִי [-הס"מ] בְּשִׁגָּה הוּא זְמַן שְׁלִיטָתוֹ יִכּוֹל לְשַׁלּוֹט עָלָיו מִצַּד עֲנוּתוֹנוֹתָו כֹּאמֹר. אֲךָ יֵשׁ לְחוֹשׁ, שֶׁהִמְרָגְלִים יִפְתּוּ אוֹתוֹ בְּעִלְיוֹתָם וּבְתוֹעֵבוֹתָם, וְלִחְלוּקָה זֹו דּוֹקָא הוּא שֶׁהִתְפַּלֵּל מֹשֶׁה רַבְּנוֹ ע"ה יֵה יוֹשִׁיעַ מִעֲצַת מְרַגְלִים, הַכּוֹנֵה שֵׁם יי"ה מִגֵּן עוֹזֵר, שֶׁאֵתָה עֲנִי, וְשֵׁם יי"ה לְהַדִּיר עוֹזֵר, הוּא יוֹשִׁיעַ מִעֲצַת מְרַגְלִים דִּיקָא שֶׁלֹּא יִתְּנוּ בְּעֲצַתָם הַסִּדְרָתָה. וּמִשּׁוֹם הִכִּי לֹא הִתְפַּלֵּל עַל אֲחֵרִים, כִּי הָאָדָם בְּחִירִי הוּא, אִמֵּנָּה לִיהוֹשֻׁעַ דְּבַעֲנוּתוֹנוֹתָו נִיצוֹל מִהַעִיָּקָר, הִתְפַּלֵּל שֶׁלֹּא יִפְתּוּהוּ הַמְרָגְלִים, בְּכַח שֵׁם יי"ה הַמְגִּין עָלָיו. וְהִשְׁתָּא אֲתִי שִׁפִּיר מֵאִי דְּתִרְגַּם הַמְתִּרְגַּם וְכִד חֲמָא מֹשֶׁה עֲנוּתוֹתָיָה, דְּעִנִּין זֶה בְּנוֹי עַל עֲנוּתוֹתָיָה דִּיהוֹשֻׁעַ, וְהִרִי הוּא כְּמִבּוֹאֵר. יז. זֶה לְשׁוֹן הַלִּיקוּטֵי תוֹרָה, אֲךָ הַעֲנִין בְּהַקְדַּמַּת רְבוּתִינוּ ז"ל, כִּי מֵה שֶׁאִמְרוּ יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם 'מְרַגְלִים אַתֶּם' (בְּרֹאשִׁית מֵב, ט), רִמּוֹז לָהֶם עַל דְּבַר זֶה, כִּי אַתֶּם תִּהְיוּ מְרַגְלִים בְּכִנְיַת הָאֶרֶץ, אֲךָ יְהוֹשֻׁעַ לְמִטָּה אֶפְרַיִם, לֹא הִיָּתָה מִמְרָגְלִים. וְהֵנָּה הַעֲנִין, כִּי עֲתָה בְּכִנְיַת הָאֶרֶץ, רָצָה הַקֹּב"ה לְהִתְעַבֵּר נִפְשׁוֹת הֵי"ב שְׁבִטִים בְּאֱלֹו הֵי"ב

ב

שְׁלַח קס, ב), שְׁמִשָּׁה מָסַר לַמְּרָגְלִים בְּנֵי
שֵׁם הַקָּדוֹשׁ, שָׂאם יָבֹאוּ הַכְּנַעֲנִים לְהִרְעֵ
לָהֶם, יָכֹנְנוּ בְּזֶה הַשֵּׁם, וְלֹא יִהְיוּ
מִתְּיָרָאִים. מִסֶּרֶת שָׂמָא קִדִּישָׁא מָסַר לֹן
מִשָּׁה, וּבְגִינִיָּה אִישְׁתְּזִיבּוּ מִיִּנְיָהּוּ.

וּמִעַתָּה, כְּאִשְׁרֵי שְׁמִעוּ שְׁכָלָב אָמַר,
'עֲלֶה נַעֲלֶה וִירָשְׁנוּ אֶת־הָ
כִּי יָכֹל' וְכו', (שם פסוק ל), שְׁסוּפִי תְבוֹת

'וַיֵּצֵאוּ דַבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ
וְכו' הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ
לְתוֹר אֹתָהּ אָרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִיא' וְכו'
(במדבר יג, לב). קָשָׁה, דָּהָא כָּל בְּנֵיתָם הִיתָה
לְהוֹצִיא שֵׁם רַע עַל אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלָמָּה
לֹא אָמְרוּ זֶה מִתְחַלָּה, וְהִמְתִּינוּ עַד אַחֵר
דְּבָרֵי כָלָב.

וַיֵּשׁ לֹאמַר, דְּאִיתָא בְּסִפְרֵי הַזֶּהֱרָ (פרשת

פסוק 'ויקרא'
משה
להושע בן
נון פרש
רש"י יח
יושיעך וכו'.

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמְּבַאֵר

ב

דיבת המרגלים היתה שהשם הקדוש ח"ו לא הגין עליהם

לְמִרְגָּלִים אֵת בְּנֵי הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, כְּדִי שָׂאם
יָבֹאוּ הַכְּנַעֲנִים לְהִרְעֵ לָהֶם, וְכֹנְנוּ בְּזֶה הַשֵּׁם,
וְלֹא יִהְיוּ מִתְּיָרָאִים מֵהֶם. וְזֶה לְשׁוֹן הַזֹּהֶר,
רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מִסֶּרֶת שָׂמָא קִדִּישָׁא מָסַר
לֹן מִשָּׁה, וּבְגִינִיָּה אִישְׁתְּזִיבּוּ מִיִּנְיָהּוּ - אֵת
הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּמְסַר לוֹ עַל הַר סִינַי מִסַּר לָהֶם
מִשָּׁה לַמְּרָגְלִים, וּבִכְחוּתוֹ שֶׁל שֵׁם זֶה, נִיצְלוּ
הַמְּרָגְלִים מִן הָעֲנָקִים הַכְּנַעֲנִים שֶׁרָצוּ לְהַרְגֵם.

על ידי השם הקדוש, יכבשו ישראל את ארץ ישראל

וּמִעַתָּה, כְּאִשְׁרֵי שְׁמִעוּ הַמְּרָגְלִים שְׁכָלָב
אָמַר לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל (שם פסוק ל) 'עֲלֶה נַעֲלֶה
וִירָשְׁנוּ אֶת־הָכִי יָכֹל' וְכו', שְׁסוּפִי תְבוֹת

דקדוק בסדר דיבת המרגלים

כתוב בפסוק (במדבר יג, לב) 'וַיֵּצֵאוּ דַבַּת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אָרֶץ
אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִיא' וְכו'. קָשָׁה עַל סֵדֶר
הַפִּסּוּק, דָּהָא כָּל בְּנֵיתָם שֶׁל הַמְּרָגְלִים, הִיתָה
לְהוֹצִיא שֵׁם רַע עַל אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאִם כֵּן,
לָמָּה לֹא אָמְרוּ דָּבָר זֶה מִתְחַלָּה, וְהִמְתִּינוּ
מְלֹמֶר זֹאת רַק עַד אַחֵר דְּבָרֵי כָלָב.

השם הקדוש הגין על המרגלים מפני הכנענים

וַיֵּשׁ לֹאמַר, בַּהֲקֵדָם מַה דְּאִיתָא בְּסִפְרֵי
הַזֶּהֱרָ (פרשת שלח קס, ב), שְׁמִשָּׁה מָסַר

ציונים ומקורות

וגם ילידי הענק ראינו שם, עמלק יושב בארץ הנגב
והחתי והיבוסִי והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על
הים ועל יד הירדן. ואז השתיקם כלב ויאמר עלה
נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה' (פסוק ל). ורק
אחר כך נאמר (פסוקים לא-לב) ויהאנשים אשר עלו
עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו,
ויציאו דבת הארץ אשר תרו אותה אל בני ישראל
לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אותה ארץ אוכלת
יושביה היא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות
וגו'. ומקשה רבינו למה המתנינו המרגלים לומר זאת,
עד אחרי שניסה כלב להשתיקם ולא אמרו זאת
מתחילה. וראה מה שכתבו בזה הרמב"ן והאברבנאל.
ב. לשון הפסוק, וַיֵּהָס כָּלָב אֶת הָעָם אֶל מִשָּׁה וַיֹּאמֶר
עֲלֶה נַעֲלֶה וִירָשְׁנוּ אֹתָהּ כִּי יָכֹל נוֹכַל לָהּ.

שהוא השם ששורה על הענוים, כדי שתעמוד לו
להינצל מעצת המרגלים בזכות ענוותנותו, מה שאין כן
שאר המרגלים שהיו בעלי גאווה ומחמת כן לא רצו
להיכנס לארץ שמא לא יהיו שם ראשי ישראל, אין
שם י-ה יכול לשרות עליהם. ב. משה לא התפלל על
כלב ושאר המרגלים, לפי שזה תלוי בבחירה ולא שייך
להתפלל על זה. ואף מה שהתפלל על יהושע, לא היה
זה תפילה ממש, אלא טענה שנראת כתפילה, שכיון
שהוא ענו לא יניחו לו מן השמים להיות ניסת עמהם.
ג. נשמות ה"ב שבטם התעברו במרגלים, ונשמתו של
לוי שהוא ראש שבטו של משה התעברה ביהושע,
ולכן התפלל משה דוקא עליו כי זה דבר הנוגע אליו.
א. מתחילה אמרו המרגלים (פסוקים כח-כט) 'אפס כי
עז העם היושב בארץ והערים בצורות גדולות מאד

הוֹלְכִים הָיָה מֵת נִשְׁיָאָם, כְּדִי שִׁיחִיו מְרֻדִים בְּאֶבְלָם וְלֹא יִרְגִּישׁוּ בָהֶם (סוּטָה שם), תִּיפּוּק לִיָּה דְבָלָאוּ הָכִי הָיָה לָהֶם אוֹתוֹ הַשֵּׁם לְעֹזְרָתָם, אֲלֵא וְדֹאֵי וְכו'.

וְאִם אֵתָה אוֹמֵר, שְׁלַעוֹלָם יֵשׁ לוֹ פֶּתַח, וְלֹא מֵתוּ בְּשִׁבְלֵי כֶּף, אֲלֵא שֶׁהִגִּיעַ זְמַנָּם לְמוֹת. אִם כֵּן, 'אַרְצָן אֶבְלָת יוֹשְׁבֵיהָ הִיא'

הוא שֵׁם הוֹי"ה (שפתי כהן פְּרִשְׁת שְׁלַח), בְּלוֹמֵר, בְּזִכְוֹת שֵׁם הַקְדוּשׁ נִצּוֹל וְנוֹכַל לָהֶם, אִז תִּכְף וּמִיד 'וְהֶאֱנִשִּׁים אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ אֲמָרוּ' (שם פסוק לא), אֲדַרְבָּא, 'כִּי חִזַּק הוּא מִמֶּנּוּ' (שם), אֲפִלּוּ בַּעַל הַבַּיִת אֵינוֹ יָכוֹל לְהוֹצִיא בְּלִיּוֹ מִשָּׁם (סוּטָה לה, א). דָּאָם אֵיתָא שֶׁהַשֵּׁם יֵשׁ לוֹ יְכָלֶת, לָמָּה בְּכָל מָקוֹם שֶׁהִינּוּ

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמִּבְאֵר

שְׁבַהֲם^ה, וְכך אִמְרוּ הַמְרַגְלִים, דָּאָם אֵיתָא שֶׁהַכוּוֹנָה בְּהַשֵּׁם - כּוּוֹנָה בְּשֵׁם הַקְדוּשׁ יֵשׁ לָּהּ יְכָלֶת לְהַצִּילָנוּ מִהַכְנַעְנִיִּים, לָמָּה הִיא צָרִיךְ שֶׁבְּכָל מָקוֹם שֶׁהִינּוּ הוֹצִיָּה הָיָה מֵת נִשְׁיָאָם כְּדִי שֶׁהַכְנַעְנִים יִהְיוּ מְרֻדִים בְּאֶבְלָם וְלֹא יִרְגִּישׁוּ בָהֶם - בְּמַרְגְּלִים, וְלֹא יִפְגְּעוּ בָהֶם, תִּיפּוּק לִיָּה, דְּבָלָאוּ הָכִי - גַּם אִם לֹא הָיוּ הַכְנַעְנִיִּים טְרוּדִים בְּאֶבְלָם, וְהָיוּ מְנַסִּים לִפְגּוֹעַ בָּהֶם, הָרִי הָיָה לָהֶם - לְמַרְגְּלִים אוֹתוֹ הַשֵּׁם לְעֹזְרָתָם. אֲלֵא וְדֹאֵי וְכו' שֶׁח"ו אֵין כַּח בְּשֵׁם הַזֶּה שִׁיכּוֹל לְהַצִּיל. וְסִימּוֹ הַמְרַגְלִים אֶת דִּיבְתָם.

וְאִם אֵתָה אוֹמֵר, שְׁלַעוֹלָם יֵשׁ לָּהֶם לְהַשֵּׁם הַקְדוּשׁ פֶּתַח, וְנִשְׁיָאֵי הַכְנַעְנִיִּים לָּא מֵתוּ בְּשִׁבְלֵי כֶּף - כְּדִי שֶׁלֹּא יִרְגִּישׁוּ בְּמַרְגְּלִים, אֲלֵא מִשּׁוֹם שֶׁהִגִּיעַ זְמַנָּם לְמוֹת בְּדֶרֶךְ הַטֶּבַע, אִם כֵּן, הָרִי נִמְצָא שֶׁאֶרְצָן יִשְׂרָאֵל 'אַרְצָן אֶבְלָת יוֹשְׁבֵיהָ הִיא'

צִיּוֹנִים וּמִקְדּוֹת

אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֵיהָ הִיא, דְּרַשׁ רַבָּא, אִמְרֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי חֲשַׁבְתִּיה לְטוֹבָה [לְטוֹבַת הַמְרַגְלִים], וְהֵם חֲשָׁבוּ לְרַעָה. אֲנִי חֲשַׁבְתִּיה לְטוֹבָה, דְּכָל הֵיכָא דְּמִטּוֹ, מֵת חֲשִׁיבָא דִּידְהוֹ, כִּי הֵיכָא דִּנִּיטְרָדוּ, וְלֹא שֶׁלֹּא אֲבַתְרִייהוּ [לְכָל מָקוֹם שֶׁבָּאוּ הַמְרַגְלִים, מֵת חֲשֻׁב שְׁבַתוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, כְּדִי שִׁיחִיו טְרוּדִים בְּקִבּוּרָתוֹ, וְלֹא יִשְׁאַלוּ שְׁאֵלוֹת עַל הַמְרַגְלִים]. וְאֵיכָא דְּאִמְרֵי אֵיּוֹב נַח נִפְשִׁיהּ, וְאִטְרִידוֹ כּוֹלִי עֲלָמָא בְּהַסְפִּידָא [אֵיּוֹב מֵת, כְּדִי שֶׁלֹּא תִּגַּן זְכוּתוֹ עֲלֵיהֶם, וְהָיוּ כּוֹלֵם טְרוּדִים בְּהַסְפָּדוֹ]. וְהֵם חֲשָׁבוּ לְרַעָה, 'אַרְצָן אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֵיהָ הִיא'.

נִעְלָה וְיִרְשָׁנוּ אֵתָה כִּי, הוּא שֵׁם הוֹי"ה (שפתי כהן פְּרִשְׁת שְׁלַח)², בְּלוֹמֵר, בְּזִכְוֹת הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ שֶׁמֶסֶר לָנוּ מִשָּׁה, נִצּוֹל וְנוֹכַל לָהֶם - וְנִעְלָה וְנִירַשׁ אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן, אִז תִּכְף וּמִיד 'וְהֶאֱנִשִּׁים אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ אֲמָרוּ לֹא נוֹכַל לְעֲלוֹת אֶל הָעָם כִּי חִזַּק הוּא מִמֶּנּוּ' (שם פסוק לא), שַׁעַל אִף שֶׁנִּכְוֶן בְּשֵׁם הוֹי"ה לֹא נוֹכַל לְעֲלוֹת אֶל הָעָם, לְפִי שֶׁאֲדַרְבָּא, 'כִּי חִזַּק הוּא מִמֶּנּוּ' - כְּבִיכּוֹל הָעָם שֶׁבֶּאֱרֶץ כְּנַעַן הוּא חִזַּק אֲפִילוֹ מִהַקְב"ה עֲצֻמוֹ, עַד כְּדִי כִּךְ, שֶׁאֲפִלּוּ בַּעַל הַבַּיִת - הַקְב"ה, שֶׁהוּא אֲדוֹן הָעוֹלָם, אִם כְּבִיכּוֹל הִיא מִפְקִיד אֶת כְּלָיו בֶּאֱרֶץ כְּנַעַן, אֵינוֹ יָכוֹל לְהוֹצִיא אֶת בְּלִיּוֹ מִשָּׁם - מִחֲמַת חֲזוֹקוֹ שֶׁל הָעָם הַכְנַעְנִי (סוּטָה לה, א)¹. וְהַמְשִׁיכּוֹ הַמְרַגְלִים וְאִמְרוּ 'הֶאֱרָץ אֲשֶׁר עֲבָרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֵתָה אֶרֶץ אֶבְלָת יוֹשְׁבֵיהָ הִיא', וְדִרְשׁוּ בְּגִמְרָא (שם), שֶׁבְּכָל מָקוֹם שֶׁהִלְכוּ הַמְרַגְלִים הִיא מֵת הַנִּשְׁיָא

ג. וְכֵן כָּתַב בְּסִפְר כְּתוּנַת פְּסִים בְּשֵׁם מֵאוּרִי הַקָּמֶן (לְהַר מֵאוּרִי אֲבִי"ד דְּק"ק אֵיטִינִיץ) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, נִעְלָה וְיִרְשָׁנוּ אוֹתָהּ כִּי - סוֹפִי תִּיבּוֹת יְדוּ"ד, כִּי שֵׁם הוֹי"ה שֶׁהִיכּוֹלֶת בִּידּוֹ יִהְיֶה לָנוּ לְעֹזֵר, וְזֶה שְׁכָתוֹב (בְּמַדְבָּר יג, ט) 'סֵר צִילָם וְה' אֲתָנוּ וְכו', יְעוֹשׁ. ד. לְשׁוֹן הַגְּמָרָא, 'עֲלָה נִעְלָה וְיִרְשָׁנוּ אוֹתָהּ וְגו' וְהַאֲנִשִּׁים אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ אִמְרוּ לֹא נוֹכַל וְגו'. אִמְרֵי רַבִּי חֲנִינָא בְּרַ פֶּפֶא, דְּבַר גְּדוֹל דְּבִירוֹ מִרְגְּלִים בְּאוֹתָהּ שַׁעַל, 'כִּי חִזַּק הוּא מִמֶּנּוּ', אֶל תִּקְרִי 'מִמֶּנּוּ' [מֵאֲתָנּוּ], אֲלֵא מִמֶּנּוּ [מִהַקְב"ה], כְּבִיכּוֹל, אֲפִילוֹ בַּעַל הַבַּיִת אֵינוֹ יָכוֹל לְהוֹצִיא כְּלָיו מִשָּׁם. ה. לְשׁוֹן הַגְּמָרָא, 'אַרְצָן

וְכו'. וְלִפִּי הָאֱמֻת, הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ עָשָׂה כֵּן, כִּדְרֵי לַעֲשׂוֹת נִסִּים יוֹתֵר קְרוֹבִים אֶל הַטֶּבַע.

זֶרַע שְׁמִשׁוֹן הַמִּבְאָר

לגרום שלא יפגעו בהם הכנעניים, מכל מקום גרם שימותו הגדולים שבהם כִּדְרֵי לַעֲשׂוֹת נִסִּים יוֹתֵר קְרוֹבִים אֶל הַטֶּבַע. ואם כך ודאי שגם יהיו ישראל יכולים לכבוש את הארץ על ידי השם הקדוש.

וְכו' - שהאנשים שם מתים מחמת האויר הרע שיש שם.

וְאוֹלָם, לִפִּי הָאֱמֻת, הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שִׁמְסַר מִשָּׁה לַמְּרַגְלִים, עָשָׂה כֵּן - לַהֲמִית אֶת נְשִׂאֵי הַכְּנַעֲנִיִּים, וְאִף שֶׁגַם בָּלָאוּ הֵכִי הָיוּ יָכוֹל

צִיּוֹנִים וּמִקְדּוֹת

קְרוֹבִים אֶל הַטֶּבַע. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ בְּפֶרֶשֶׁת פְּקוּדֵי (אוֹת ו'), שֶׁהָרִי יִדְעֵנוּ שֶׁלְעוֹלָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה נִסִּים הַיּוֹתֵר קְרוֹבִים אֶל הַטֶּבַע, וּמִן הָרָאוּי הִיָּה שִׁיקִּים בְּצִלָּל אֶת הַמִּשְׁכָּן, שֶׁהַמִּתְחִיל בַּמַּצוֹה אוֹמְרִים לוֹ גָּמוּר, וְלָמָּה דוֹקָא הִיָּה מִשָּׁה, אֲלֵא וְדָא צָרִיךְ לוֹמַר שֶׁאִם הִיָּה בְּצִלָּל הַמִּקְדָּשׁ הוֹאִיל שֶׁלֹּא הִיָּה גִיבּוֹר הִיָּה צָרִיךְ נִסְ גָּדוֹל, וְהִיָּה חוּץ מִן הַטֶּבַע לְגַמְרִי, אֲבָל מִשָּׁה שֶׁהִיָּה גִיבּוֹר, בְּמַעַט נִסְ סָגִי וְאִינוּ כָּל כֵּךְ חוּץ מִהַטֶּבַע.

ח. **תְּמִצִּית הַדְּרוֹשׁ:** מִשָּׁה רִבִּינוּ מִסֵּר לַמְּרַגְלִים שֵׁם הוּי"ה הַקָּדוֹשׁ שִׁיִּצִּילָם, וְהוּא שְׂרָמְזוּ כֻּלָּם בְּדַבְּרֵיו "עֲלֵה נִעְלֵה וִירְשֵׁנוּ אוֹתָהּ כִּי נוֹכַל לָהּ". וְכַשְׁמַעְנוּ זֹאת הַמְּרַגְלִים אָמְרוּ 'כִּי חֹזֵק הוּא מִמֶּנּוּ', שִׁישׁ לָהֶם כַּח ח"ו יוֹתֵר מִהַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, שֶׁאִם לֹא כֵן הָרִי הָיוּ יָכוֹלִים לְהִינָצֵל מִן הַכְּנַעֲנִים עַל יְדֵי שִׁיכוּוֹנוֹ בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּמְסַר לָהֶם וְלֹא הוֹצֵרֵךְ לַהֲמִית אֶת גְּדוּלָּהֶם. וְאִם נֹאמַר שֶׁלֹּא מִחֲמַת כֵּן מוֹתוּ, אֲלֵא מִיָּתֶה טִבְעִית, נִמְצָא שֶׁ'אַרְץ אוֹכֵלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִיא'. אֲכֵן בְּאֵמֶת הַטֶּעַם הִיָּה מִשׁוֹם שֶׁרָצָה הַקֹּב"ה לַעֲשׂוֹת נִסִּים שְׁקוֹבִים אֶל הַטֶּבַע.

ו. עֲפ"י אֲבָן עֲזָרָא, וְסִפּוּרֵנוּ, וְשֶׁאֵר מִפְּרֵשֵׁי הַתּוֹרָה שֵׁם. יֵשׁ לְהַעֲרִי, שֶׁגַם הַמְּרַגְלִים בְּטַעֲוֹתָם עָתָה הִבִּינוּ כִּי לֹא מוֹתוּ מִיָּתֶה טִבְעִית, שֶׁהָרִי רָאוּ שִׁמְתוּ הַנְּשִׂאִים שֶׁל הַכְּנַעֲנִיִּים כִּדְרֵי שֶׁלֹּא יִרְגִּישׁוּ בָהֶם. וְיִתְכֵּן לוֹמַר, שֶׁעֵיקָר חֲשַׁשׁ הִיָּה עַל הַעֲתִיד שֶׁמָּא לֹא יַעֲשֶׂה ה' לָהֶם נִסְ, וְאִם הָיוּ יוֹדְעִים שִׁישׁ כַּח לְשֵׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁבִּידֵם לְהַגִּין הִיָּה נִיחָא דַּעֲתָם, אֲבָל עֲכָשִׁיו שִׁסְבְּרוּ שֶׁח"ו אֵין כַּח הַשֵּׁם לְהַגִּין, טַעֲנוּ שֶׁבַּעֲתִיד לֹא יִהְיֶה לָהֶם מִה שִׁיגֵן עֲלֵיהֶם. ז. זֶה לְשׁוֹן סִפְרֵי הַחִינוּךְ (מַצוֹה קֶלֶב) יָדוּעַ הַדְּבַר בִּינִינוּ וְאֶצֶל כָּל חֲכָם כִּי נִיִּסִּים גְּדוּלִּים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֵל אֶל בְּנֵי אָדָם בְּטוֹבוֹ הַגָּדוֹל לְעוֹלָם יַעֲשֶׂם דֶּרֶךְ סֵתֵר, וְנִרְאִים הַעֲנִינִים נַעֲשִׂים קֶצֶת כְּאִילוֹ הֵם בְּדַרְכֵי הַטֶּבַע מִמֶּשׁ אוֹ בְּקִרְבֵּי לְטִבְעֵ. וְכֵן כֹּתֵב רִבִּינוּ בְּכִמְהָ מִקְוֵמוֹת, זֶה לְשׁוֹנוֹ בְּפֶרֶשֶׁת לך לך (אוֹת ו'), הַשְּׁפָתִי כִּהֵן בְּפֶרֶשֶׁה זֶה הַקֶּשֶׁה אֵין אֲבִרָהֶם לְבַדּוֹ יֵלֶךְ עִם אֲלִיעֶזֶר לְהִילָחֵם עִם ד' מַלְכִּים אֲדִירִים שֶׁנִּצְחָו לְחִמְשָׁה, וְאֵין סִמֵּךְ עַל הַנֶּסֶךְ, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּשְׁעוֹשֶׂה נִסְ אִינוּ עוֹשֶׂה אֲלֵא עַל דֶּרֶךְ הַטֶּבַע. וְזֶה לְשׁוֹנוֹ בְּפֶרֶשֶׁת בְּשַׁלַּח (אוֹת כב'), וְיָדוּעַ שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵף עִם חֲסִידָיו אִינוּ עוֹשֶׂה נִיִּסִּים אֲלֵא

לומדים זרע שמשון ורואים ישועות

ספר תולדות שמשון
על מסכת אבות

הספר שמחולל פלאות. אלפים נושעו בהבטחתו.

ישראל 02-80-80-500 ארה"ב 347-496-5657

הופיע הספר המסוגל זרע שמשון בחמישה כרכים

מהדורה מפוארת ומנוקדת אותיות מאירות עיניים ומעלות נוספות רבות.

הספר שמהולל פלאות. אלפים נישעו בהבטחתו.

הביאו ברכה לביתכם

מתוך הבטחת וברכת המחבר:

**"ועיניכם תראינה בנים בני כשתיילי זיתים
סביב לשלחנכם חכמים וגבונים ובתים מלאים כל טוב,
גם עשר גם כבוד לא יסופו מזרעכם"**